

Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE PREZESA SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ
z dnia 8 września 2011 r.

Sprawa F-51/11 R

Dimitrios Pachtitis
przeciwko
Komisji Europejskiej

Służba publiczna — Postępowanie w sprawie zastosowania środków tymczasowych — Wniosek
o zawieszenie wykonania

Przedmiot: Skarga wniesiona na podstawie art. 278 TFUE i art. 157 EWEA, a także art. 279 TFUE, znajdującego zastosowanie do traktatu EWEA na mocy jego art. 106a, w której D. Pachtitis żąda zawieszenia wykonania decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO) z dnia 14 lutego 2011 r., w której wezwano go do ponownego przystąpienia do testów wstępnych konkursu otwartego EPSO/AD/77/06, w wykonaniu wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie F-35/08 Pachtitis przeciwko Komisji, odwołanie w toku przed Sądem Unii Europejskiej, sprawa T-361/10 P.

Orzeczenie: Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.

Streszczenie

1. Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zawieszenie wykonania — Środki tymczasowe — Przesłanki zastosowania — „Fumus boni iuris” — Pilny charakter — Charakter kumulatywny — Wyważenie wszystkich spornych interesów — Kolejność badania i sposób weryfikacji — Zakres swobodnej oceny przysługujący sędziemu orzekającemu w przedmiocie środków tymczasowych

(art. 278 TFUE, 279 TFUE; regulamin postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej, art. 102 § 2)

2. Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zawieszenie wykonania — Przesłanki dopuszczalności — Dopuszczalność prima facie skargi głównej

(art. 278 TFUE; regulamin postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej, art. 102 § 2)

3. Urzędnicy — Skarga — Akt niekorzystny — Czynność przygotowawcza
(regulamin pracowniczy, art. 90, 91)

4. Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga na decyzję utrzymującą w mocy decyzję niezaskarżoną w terminie — Niedopuszczalność

1. Przesłanki pilności i *fumus boni iuris* mają charakter kumulatywny, dlatego wniosek o zastosowanie środków tymczasowych należy oddalić, jeżeli jedna z tych przesłanek nie jest spełniona. W razie potrzeby sędzia rozpatrujący wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zestawia również ze sobą wagę poszczególnych wchodzących w grę interesów.

W ramach takiej całościowej analizy sędziemu orzekającemu w przedmiocie środków tymczasowych przysługuje szeroki zakres swobodnej oceny i ma on – w świetle konkretnych okoliczności danego przypadku – swobodę w określeniu sposobu, w jaki różne przesłanki powinny być zbadane, oraz kolejności ich badania, gdyż żaden przepis prawa nie narzuca mu z góry określonego schematu postępowania przy ocenie konieczności zarządzenia środków tymczasowych.

(zob. pkt 15, 16)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-173/99 R Elkaïm i Mazuel przeciwko Komisji, 10 września 1999 r., pkt 18

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-52/08 R Plasa przeciwko Komisji, 3 lipca 2008 r., pkt 21, 22 i przytoczone tam orzecznictwo

2. Kwestia dopuszczalności skargi w postępowaniu głównym nie powinna co do zasady być badana w ramach postępowania w przedmiocie środka tymczasowego, lecz jej rozstrzygnięcie winno nastąpić w ramach rozpoznania tej skargi, chyba że skarga ta już na wstępie wydaje się oczywiście niedopuszczalna. Rozstrzygnięcie w przedmiocie dopuszczalności na etapie postępowania w przedmiocie środka tymczasowego, w przypadku gdy dopuszczalność ta nie jest *prima facie* całkowicie wykluczona, przesądzałoby bowiem o orzeczeniu, które Sąd wyda w postępowaniu głównym.

(zob. pkt 17)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-196/98 R Peña Abizanda i in. przeciwko Komisji, 4 lutego 1999 r., pkt 10 i przytoczone tam orzecznictwo

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-120/06 R Dálnoky przeciwko Komisji, 14 grudnia 2006 r., pkt 41

3. Samo wezwanie do przystąpienia do testów wstępnych konkursu nie stanowi aktu niekorzystnego, ponieważ nie ma ono wpływu na możliwość ich zdania przez kandydata, a następnie uzyskania przez niego na egzaminach konkursowych ocen pozwalających na umieszczenie go na liście rezerwy kadrowej.

(zob. pkt 21)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: sprawy połączone T-32/89 i T-39/89 Marcopoulos przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości, 22 czerwca 1990 r., pkt 22

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-22/05 RENV Neophytou przeciwko Komisji, 23 września 2009 r., pkt 71

4. Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji wyłącznie potwierdzającej wcześniejszą decyzję, która nie została zaskarżona w terminie, jest niedopuszczalna. Z decyzją wyłącznie potwierdzającą wcześniejszą decyzję mamy do czynienia wówczas, gdy nie zawiera ona w stosunku do wcześniejszego aktu żadnego nowego elementu, a jej wydanie nie zostało poprzedzone ponownym badaniem sytuacji adresata tego wcześniejszego aktu.

(zob. pkt 28)

Odesłanie:

Trybunał: sprawa 54/77 Herpels przeciwko Komisji, 9 marca 1978 r., pkt 11–14; sprawa 23/80 Grasselli przeciwko Komisji, 10 grudnia 1980 r., pkt 18

Sąd Pierwszej Instancji: sprawy połączone od T-83/99 do T-85/99 Ripa di Meana i in. przeciwko Parlamentowi, 26 października 2000 r., pkt 33, 34

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-78/06 Suhadolnik przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości, 19 grudnia 2006 r., pkt 31, 32; sprawa F-28/08 Pouzol przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu, 15 lipca 2008 r., pkt 45